

A hallgatók könyvtára

Az Orvostudományi Egyetem Gyógyszerésztudományi Karán az oktatók és hallgatók régi kíváncsága volt, hogy a kari könyvtár a hivatalos nyitvatartási időn túl is, estig rendelkezésre álljon. Először a kérdés megoldására vonatkozóan az a gondolat merült föl, hogy második könyvtárosként egy nyugdíjas, alkalmazottakat. Ezt az elképzelést azonban nem sikerült megvalósítani. A fentebbi óhaj viszont elismerten indokolt, hiszen a könyvtár igénybe vevők száma az elmúlt évben is tovább növekedett, az olvasótermi napló bejegyzései 2500 olvasói megjelenést regisztráltak, ami azt is jelenti, hogy a 60-as évek adataihoz képest majdnem ötszörös a könyvtár látogatottságának növekedése.

A könyvtárosi teendők ellátása napi nyolc órában egy könyvtárosnak ma már nagyon megterhelő. A KISZ-szervezet vezetőivel történt megbeszélés után Pálffy Gyula könyvtáros javasolta a dékánnak, hogy a könyvtári ügyeletet társadalmi munkában a hallgatók biztosítsák. Az 1972/73. tanév második felében tett próbákön öröndetes volt látni, hogy a hallgatók gyorsan megértették, miről van szó, szívesen vállalkoztak erre, lelkiismeretesen és pontosan látják el a feladatukat.

Igy most szombat és vasárnap kivételével délutánonként 5 órától este 9-ig 12-15 ember számára nyugodt tanulásra, szakirodalmi búvárkodásra ad lehetőséget a meghosszabbított nyitvatartás. Az ügyeletet a mindenkor harmadik évfolyam hallgatóiból szerveződik csoport tagjai látják el. A csoport vezetője szombatonként előre bejegyzi a legközelebbi heti beosztást. Körülbelül 25-30 hallgató vesz részt ebben a munkában, megfelelő felelősségérzettel. De megnyugtató tapasztalat — mondta Pálffy Gyula, aki mindezekről tájékoztatott bennünket —, hogy maguk az olvasók is féltő órei a könyvtárnak. A hallgatók feladata konkrétan a jelenléti ügyelet, az olvasóknak kell kiszolgálni magukat. Ilyenkor kölcsönzés nincs és — tekintettel nagy értékükre — a mikrofilm-olvasót, valamint a gyorsmásolót sem használhatják.

Az ügyeletben részt vállalókat Pálffy Gyula megismertette a katalógus helyes használatával, a kurrens folyóiratok, kézikönyvek lelehelével és használatával, így ők ezt a tájékoztatást biztosítani tudják a könyvtárba betérő hallgatótársaknak. Az ügyelet most zavartalanul, zökkenőmentesen folyik, kedvezőtlen tapasztalat azonban az, hogy a várakozással ellentétben kisebb

az érdeklődés, a hallgatók nem használják ki teljesen az adott lehetőséget.

Az ügyeletet ellátó hallgatók számára egyértelműen hasznos ez a tevékenység, hiszen ismereteket biztos könyvtári, szakirodalmi tájékozottsággal egészíthetik ki. (Nálunk mellesleg még jobbára elképzelhetetlen, hogy valaki egyetemi diplomával (kivétel a bölcsészdiploma) könyvtárosi, dokumentári munkakörben helyezkedjék el, pedig az alapos szakmai tájékozottságot követel sokféle tudományágzatban.) Az is biztosnak látszik, hogy a könyvtári ügyeletet ellátó hallgatók saját szakmájuk irodalmát tekintve rendszeres olvasókká válnak.

Talán nem érdektelen ez alkalommal megemlíteni, hogy a Gyógyszerésztudományi Karon Pálffy Gyula könyvtáros előadása egy fél év folyamán hat órában a gyógyszerésztudományi irodalomban való tájékozódásban segíti, a szakiról ismeretek megszerzésének hasznosságáról, módjáról tájékoztatja a hallgatókat. Amint elmondta, a könyvtári ügyelet ennek a speciális kollégiumnak hasznos mellékterméke és egyik cáfolata annak, hogy a hallgatók nem öntevékenyek; feltéve hogy felismerik és elismerik a feladat hasznosságát.

Kubai hallgatók a Hermanban

Október nyolcadikán este a Herman Ottó Kollégium társalgójában, az ott lakó kubai diákok Che Guevaráról tartottak megemlékezést, egy előadássorozatot kezdeteként, amelynek következő programja egy vietnami és egy magyar est.

A zsúfolásig megtelt társalgóban a himnuszok elhangzása után Emilio Guevara beszélt Ernesto Che Guevara életéről, harcairól, munkásságáról s a kubai forradalomban és államban betöltött szerepéről.

A rövid Che Guevara életrajz után három kubai népdalt hallhattunk, majd Raffay Ernő Che érdemeit méltatta.

A megígért kubai tulajdonban levő dokumentumfilmet, sajnos, technikai okokból nem vetíthették le, de reméljük, hamarosan lesz.

A műsor után kerestem meg Nelson Ruisanchezt, a Szegeden tanuló kubai egyetemi hallgatók KISZ-titkárát, aki elmondta, hogy tavaly szeptemberben érkeztek húsz főnyi csoportban Magyarországra. Közülük kilencen tanulnak Szegeden, matematikusoknak. Ők maguk értelmiségi származásúak, s közvetlenül a gimnáziumi végzettség megszerzése után jelentkeztek egyetemre.

— Magyarországra azok jöh-

tünk, akik az egyetemre fölvetek között is jobb eredményt értek el, mert nekünk igen nehéz ez a nyelv. Nehezen tanultuk meg a technikai nyelvet is, hát még a mindennapi. Igaz, nagyon sokat segítettek, diákok is. Voltunk egy táborban, Biatorbágyon, magyar egyetemistákkal. Nagyon jó hangulat volt — amit kedves, tört magyarsággal így mondott: nektek van hangulatók —, és aminek külön is örültünk: sokat érdeklődtek Kubáról.

— Mi, otthon is sokat tudunk országotokról, a Déli pályaudvar felépítéséről kezdve, a magyar történelmi filmekben keresztül Petőffig.

— Azt hiszem, itt nagyobb a kultúra, mint nálunk — és ezt valahogyan igyekszünk bepótolni, de ez nem megy a ti segítségetek nélkül. Otthon például nem tanultunk integrálszámítást, itt gimnazista anyag. Ezt pedig nem lehet három óra alatt megtanulni. Persze, ebben a szobatársaink is segítenek.

Végül arról kérdeztem, hogy mi a véleménye néhány hónap után a magyar egyetemistákról.

— Nálunk fiatal korban nem a legfontosabb az új ruha, vagy a népzene. Ami inkább: az a politikai élet. Amit szeretnénk: minél több ember legyen — s ezt Emilio is mondta —, olyan mint Che. De nem csupán szolidaritásból.

— S. J. —

(Fotó: Csányi Zoltán)

Új könyv a bankügyletekről

Dr. Meznerics Iván professzor, a jogi kar Államigazgatási és Pénzügyi Jogi tanszék egyetemi tanárának a jogirodalomban végzett munkásságáról a lap hasábjain már korábban is írtunk. Most megjelent könyvének címe: „Law of Banking in East-West Trade” — „Bankügyletek a Kelet-Nyugat közötti kereskedelemben”. Meznerics professzor fő kutatási területe a pénzügyi jogon belül a nemzetközi fizetések joga. E témakörben számtalan műve, tanulmánya jelent meg az immár 40 esztendőre visszatekinthető, a jogtudományok berkeiben végzett tevékenysége alatt.

A szerző angol nyelven az Akadémia Kiadó, New York-i és holland társkiadók gondozásában tavasszal megjelent könyve a világkereskedelemben, a banktevékenység jogának fejlődése szempontjából bír komoly jelentőséggel. Bátran ki lehet mondani a jogterület nemzetközi irodalmában az egész kelet-nyugati, sőt világkereskedelemben szempontjából Meznerics Iván műve huzagpótló, úgy mond „standard munka”. A mű egyrészt az utóbbi időben a bankügyletek világ-szerte folyó dinamikus átalaku-

lását követi nyomon, másrészt a szocialista államokbeli helyzetet, a szocialista megoldásokat veszi vizsgálat alá. A szerző igyekszik könyvébe beleilleszteni a témában szinte az utolsó percig bekövetkezett fejleményeket és jelzi a várható folyamatokat, amelyek különösen a KGST szempontjából fontosak.

A mű négy fő részre tagozódik. Az első elvi alapvetése után, a második rész alkotja a könyvnek a címét fedő gerincét, ami a Kelet és Nyugat közti forgalomban a bankok által betöltött funkciókört tárgyalja négy alcímre tagoltan, a harmadik rész a szocialista államok — természetesen elsősorban Magyarország — bankjainak a belső forgalomban betöltött szerepét tanulmányozza, végül a negyedik rész röviden összefoglalja a szocialista államok közötti bankári műveletek anyagát. A kelet-nyugati forgalom bemutatása három fő kategóriára oszlik. A hitellel kapcsolatos, a fizetéssel kapcsolatos műveletekre, a valuták (devizák) vételére és eladására. Ide csatlakozik még a fizetési forgalom szabályainak nemzetközi egységesítési törekvé-

se az ENSZ UNCITRAL nevű bizottságának kebelében. E bizottság munkájában magyar részről Meznerics Iván professzor aktívan részt vesz, sőt az UNCITRAL létrejöttét magyar részről tett kezdeményezésnek köszönheti. A mű utolsó része a szocializmust építő államok belső és egymás közötti banktevékenységét követi nyomon. Fontos megállapítása a szerzőnek — a szocialista rendnek nincs dogmaszerűen merev megoldása az általa tárgyalt kérdéskörben sem, hanem az állandó fejlődés, új elemekkel való gazdagodás a jellegzetessége.

Mint Nizsalovszky Endre Meznerics Iván művének bemutatása után hangsúlyozta — messzemenően számítani lehet arra, hogy e könyv nagy érdeklődésre és visszhangra fog találni a szocialista és tőkés államokban egyaránt. A mű nemcsak a magyar szakirodalmat, de a világkereskedelemben irodalmának is nagy szolgálatot tett és örömmel vehetjük tudomásul, hogy e szolgálat magyar szerzőtől, egyetemünk egyik professzorától származik.

MILASSIN LÁSZLÓ

Találkozó

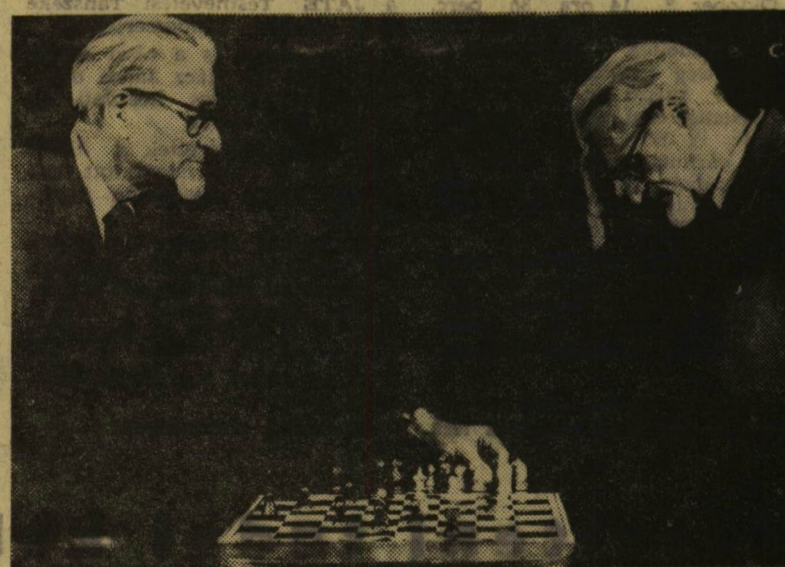
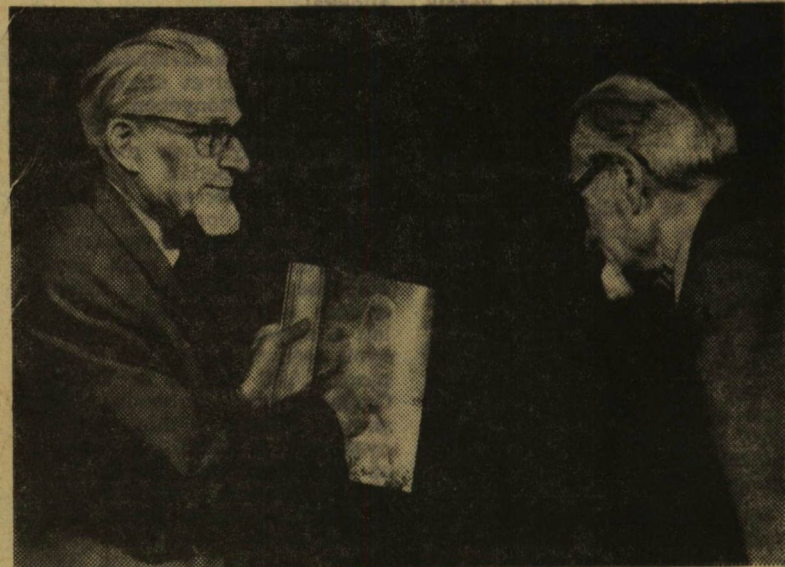
A Budapesti Művészeti Hetek megrendezése adta az alkalmat a magyar amatőr színjátszás számára, hogy megtegye az első lépést egy rangos nemzetközi fesztivál létrehozására. A Diákszínházak Nemzetközi Találkozója, amely szeptember 25. október 1. között zajlott le, példa nélküli nemcsak a hazai amatőr színjátszó mozgalomban, de egész színházi életünkben is. Jónéhány rangos, nemzetközi élvonalhoz tartozó együttesből, a wrocławai, a párizsi nemzetközi fesztivál és az angol nemzeti fesztivál résztvevőinek javából állt össze a mezőny. A Találkozó gyakorlati szervezésében a két házigazda együttesnek a Szkenének és az Universitásnak volt oroszlanrésze. A magyar egyetemi színjátszást harmadikként a Szegedi Egyetemi Színpad képviselte. A Kőműves Kelemen-t játszották olyan variációban, amilyenben a

szegedi közönség még nem láthatta. Nagy szakmai és közönség érdeklődés kísérte a szegediek szereplését. Az együttestől három előadást kértek, mindhárom fellépés egy napra jutott, így eddig ez volt a darab legnehezebb napja.

A találkozó vendégegyüttesei közül a portugál Comuna-t láthattuk egyetemünkön, az audiótórumban maximumban is. A forradalmár portugál együttes a modern, avantgarde színjátszás ismert eszközeivel jól bánta, izgalmas és szép előadást teremtett. Bár a hatalom (az állam és az egyház) képviselőinek dramaturgiailag fontos, narratív funkciójú, hosszú szövegei zavaróan fölfoghatatlanok voltak, ezen epikus szíval párhuzamosan futó drámaibb jelenetek (az elnyomott nép akció) néhány hatásos eleme, ötlete felejthetetlen marad.

A magam játéka

(G. Bárdos művészfotó)

UNESCO klub

A JATE KISZ UNESCO Klubja október elején az egyetemi klub nagytermében megtartotta a tanévi első összejövetelét. A programnak kettős célja volt: egyrészt — diaporitívek, filmek segítségével — elménybeszámolót tartani a klub ez év júliusában lebonyolított magyar-francia diákereséről. A rendezvénynek ugyanakkor különös jelentőséget adott az a tényező, hogy a szegedi Biológiai Kutató Intézetben dolgozó francia, csehszlovák, lengyel, bulgár, indonéz, indiai és NDK-beli UNDP ösztöndíjasok is részt vettek rajta. A klub tagsága és a külföldi vendégek

között az a megállapodás született, hogy a jövőben szorosra fűzik együttműködésüket: a biológus-kutatók felajánlották, hogy készséggel közreműködnek a későbbiekben országokról rendezendő klubesteken.

Az UNESCO Klub 1974-75. évi programja a világ népesedési problémáiról, a környezetvédelemről, az UNESCO műemlékvédelmi tevékenységéről szóló a fent említett országokkal kapcsolatban álló rendezvényeket tartalmaz, melyre a jövőben is minden érdeklődőt bármikor szívesen lát a klub vezetősége.

— Csillag —